

и П. Стефановъ. Населението е чисто българско. Прѣселенци има (нѣмци и маджари) и указватъ добро влияние върху туземцитѣ.

31. С. СИРАКОВО.

Селото е получило името си, споредъ прѣда- нието, отъ заселванието най-напрѣдъ на единъ си- ракъ.

То се намира на 30 к. м. на югъ отъ гр. Орѣхово и е разположено на равно мѣсто. На 5 к. м. на изтокъ отъ него минава шосето Орѣхово — Вратца. Най-късиятъ и най-добриятъ пжть до Орѣ- хово е шосето. Въ района на селото има три во- деници на К. Герговъ и Сп. Кръстевъ. Селото е из- ложено най-много на западния вѣтъръ, който духа почти прѣзъ всички годишни врѣмена. Климата е мекъ и влаженъ. Района е поле и има около 5,000 декара пасище. Близки села сж: Добролево на 3 к. м. на югъ, Рогозенъ на 3½ к. м. на западъ и Алтимиръ на 5 к. м. на изтокъ.

Въ селото има разваленини отъ стара черква и нѣколко могили въ района му.

Селото има 60 кжши и надземнитѣ прѣобладаватъ. То брои 364 души жители, отъ които 200 мъже и 164 жени. Почти 1/3 отъ мъжетѣ сж грамотни. Селени- тѣ изобщо сж порядъчни, но невъзприемчиви. Въ тѣхъ прѣобладава меланхолическия темпераментъ. Чистотата изобщо е неудовлетворителна. Водата за